

Bestyrelsens beretning 2016-2017

2016 var et fest- og jubilæumsår for DVF. Men samtidig har forudsætninger for foreningens arbejde forandret sig. Kampen om medlemmer og frivillige er blevet hårdere i Foreningsdanmark. De officielle relationer mellem Danmark og Vietnam har ændret karakter, og herhjemme i Danmark er den politiske vilje til at bruge penge på ulandsbistand til at overse.

2016 var derfor også året, hvor det for alvor er blevet tydeligt, at foreningen står i et vadested med behov for på ny at finde sin retning. Oven i dette begyndte året med en ny konstituering af bestyrelsen, en ny formand, udskiftning i flere udvalg og mange andre forandringer.

For bestyrelsen og for mig som formand, har 2016 været alt andet end "business as usual". Der er blevet eksperimenteret med nye arbejdsgange og med nye aktiviteter. Og som det er med eksperimenter, lykkes de nogle gange og andre gange ikke.

Hvad angår kulturelle arrangementer i Danmark, har vi forsøgt os med fagligt smalle arrangementer. Eksempelvis havde vi i foråret et arrangement i anledning af at to vietnamesiske læger var i Danmark i forbindelse med deres ph.d. studie, som DVF er medsponsor af. De to læger holdt foredrag på Rigshospitalet om deres forskning og bagefter var der mulighed for at tale med dem under en middag på en vietnamesisk restaurant. Og i efteråret holdt vi et fyraftensmøde om vores projekter i HCMC. Begge arrangementer formåede at trække deltagere trods de smalle emner.

Knapt så godt gik det med to nye tiltag, nemlig vores kulturnatsarrangement som kun solgte to billetter, og et international seminar om situationen i det sydkinesiske hav måtte helt aflyses, da det ikke lykkedes at samle talerne på den afsatte dato.

Til gengæld glæder jeg mig over at foreningen har været synlig også uden for København, dels med en vellykket foredragsaften hos FOF i Aarhus, og dels med Wilfred Gluuds foredragsturné til flere jyske og fynske byer i efteråret.

Endelig forsøgte vi os for første gang med en nytårskur, som vi i bestyrelsen er enige om var en succes, både i forhold til antal deltagere og i forhold til stemning og udbytte.

Udfordringen ved denne type aktiviteter er altid de menneskelige ressourcer. Det koster mange arbejdstimer af vores frivillige. Især den traditionsrige kulturdag har i de senere år haft store både menneskelige og økonomiske omkostninger. Af samme grund bliver der i år ingen kulturdag. I stedet ville vi deltage i den store Asian Culture Festival som sidste år for første gang blev organiseret i København på Islands Brygge. Arrangørerne har desværre valgt at droppe dette års arrangement i København. I stedet undersøger vi nu muligheden for at deltage i den tilsvarende festival i Odense.

Udover at vi med disse kulturaktiviteter lever op til vores formålsparagraf, er den synlighed og opmærksomhed de skaber omkring foreningen og vores arbejde vigtig for den fortsatte hvervning af nye medlemmer og frivillige. Samtidig er de frivillige kræfter helt afgørende for, hvor højt et aktivitetsniveau foreningen kan holde.

Det er derfor med stor tilfredshed at jeg kan konstatere, at vi i det forgangne år har oplevet en tilgang af frivillige på ca. 8. Medlemstallet kravler også langsomt op ad. Vi oplevede i 2014 et stort medlemsfratag på 59 medlemmer. Statistikken vendte allerede året efter, hvor vi oplevede en medlemstilgang på 25. Denne tendens er fortsat i det forgangne år, hvor vi fik 6 nye medlemmer, så vi var oppe på i alt 363 medlemmer ved udgangen af 2016.

Det er selvfølgelig en meget beskednen medlemstilgang, og bestemt ikke nok til at vi kan hvile på laurbærerne, men alle som har med foreningsarbejde at gøre ved også, hvor svært det i dag er at holde på medlemmerne og at tiltrække nye. Konkurrencen er hård i Foreningsdanmark, og derfor synes jeg godt, vi kan betragte det som en sejr – om end lille – at vi trods alt har et stigende medlemstal.

At tiltrække flere medlemmer kræver dels, at vi gør opmærksomme på os selv, så folk opdager at vi eksisterer, og det kræver at vi har noget meningsfuldt at tilbyde medlemmerne.

Personligt har jeg forsøgt i 2016 at gøre opmærksom på foreningens arbejde gennem artikler og debatindlæg dels i Information og dels i det engelsksprogede webmagasin Scandasia.com.

Ligeledes er vores blad, Vietnam Ajour, en vigtig ambassadør for DVF. Vi er ret stolte af dette blad som både visuelt og indholdsmæssigt er af meget flot standard for en lille forening som vores, og flere bestyrelsesmedlemmer gør et stort arbejde for at sikre, at bladet ligger offentligt tilgængeligt på vietnamesiske restauranter og lignende steder.

Men DVF er mere end kulturarrangementer og formidling. Et andet vigtigt omdrejningspunkt er vores udviklingsprojekter og indsamlinger.

Det er til stadighed en krævende og vanskelig opgave, at samle penge ind til hospitalsudstyr og til LRWS, og det bliver ikke lettere af, at Vietnam i medierne ofte fremhæves pga. af den store vækst og velstandsstigning. Ikke desto mindre kan vi konstatere, at vi igen i 2016 nåede op på de 100 bidrag på mere end 200 kr. registreret på cpr-nr., som det kræves for at kunne tilbyde bidragyderne i 2017 skattefradrag.

Den helt store udfordring DVF står overfor er i forhold til vores udviklingsprojekter. Lige nu har vi Rettighedsprojektet, som dog udløber ved udgangen af denne måned medmindre vi får bevilget en 6 måneders forlængelse.

Vi har i 2016 forsøgt, at få midler til to nye projekter – et i Vietnam og et i Cambodja – men uden held. Vi må altså konstatere, at det er blevet betydeligt vanskeligere at opnå bevillinger. Vi er dog ikke tilfredse med den sagsbehandling vi møder hos bevillingsmyndigheden, CISU, og lige nu er vi i dialog med CISUs ledelse og bevillingsudvalg. Forhåbentligt vil det føre til en afklaring af vilkårene for behandling af ansøgninger.

Dette leder mig frem til den helt tunge sky, som har hængt over foreningen i det forgangne år, og som vil kræve endnu mere opmærksomhed i det kommende. Det er økonomien.

Allerede på sidste års GF blev det bemærket at foreningens budget opererer med et meget stort underskud, nemlig et underskud på 75.000 i budgettet for 2016. Heldigvis er det ikke gået så galt, og vi kan faktisk notere os et lille overskud på ca. 24.000 kr.

At vi er endt med et lille overskud i 2016 ændrer dog ikke ved, at foreningens overlevelse er truet af det fald i indtægter, vi står overfor.

DVF har igennem flere år har været afhængig af de midler, som administrationsbidraget fra vores udviklingsprojekter tilførte os. Det gør naturligvis vores økonomi sårbar. I 2017 vil nye indtægter derfor have topprioritet. Nye indtægtsmuligheder, som skal afsøges, er blandt andet annonceindtægter til bladet, arv og firmasponsorater.

Desuden er bestyrelsen ved at undersøge muligheden for at sende flere frivillige og praktikanter til Vietnam, og dette vil måske også kunne være en kilde til indtægter for foreningen.

Bestyrelsen har i 2016 også arbejdet med nogle interne projekter, som skal styrke foreningen i fremtiden. Det drejer sig ikke mindst om at få tilmeldt foreningen til betalingservice. Som nogle medlemmer forhåbentlig har bemærket, er det nu lykkedes. Det er bestyrelsens håb at det vil spare foreningen en masse energi på udsendelse af rykkere.

Endelig har bestyrelsen holdt en lang række tema-møder i forbindelse med de ordinære bestyrelsesmøder med det formål at nå frem til en formulering af en strategi for foreningens arbejde de næste tre år. Det følger der mere om senere i dag, når vi vil bede GF om at godkende denne strategi.

Til sidst skal det ikke glemmes, at 2016 har været præget af fejringen af de diplomatiske forbindelser mellem DK og Vietnam, samt DVFs eget 40 års jubilæum. Det førte til stor opmærksomhed fra den vietnamesiske regerings side, og resulterede i ikke mindre end tre officielle besøg fra Vietnam. Første gang af to repræsentanter for VIDAFAs i forbindelse med vores Vietnam Kulturdag. Anden gang af VIDAFAs formand, som også er minister for miljø og naturressourcer, og som benyttede lejligheden til at overrække foreningen Den vietnamesiske Venskabsorden ved en ceremoni på den vietnamesiske ambassade her i København. Og tredje gang i efteråret hvor en større delegation ledet af direktøren for Kommissionen for Massemobilisering besøgte vores sekretariat og drøftede mulighederne for at udbygge samarbejdet med DVF.

Vi har ved hver af disse lejligheder gjort de vietnamesiske myndigheder opmærksom på, at de med den voksende velstand også er forpligtet til selv at tage et større ansvar for deres udsatte kvinder, børn og unge. Og vi har gjort opmærksom på vores bekymring for at vores vietnamesiske samarbejdspartnere, som har sværere og sværere ved at finde finansiering af deres arbejde.

Disse budskaber gentog jeg, da jeg var i Vietnam i november/december måned. Her mødtes Ole Silberg og jeg både med Minister Ha og med Kommissionen for Massemobilisering, som ved denne lejlighed forsikrede os om, at der vil blive sørget for vores samarbejdspartnere i HCMC. Vi afventer dog stadig at se nogle konkrete resultater.

Jeg indledte med, at foreningen stod ved et vadedsted for et år siden, og jeg kan konstatere, at det gør den stadig, og det vil den sandsynligvis gøre i en rum tid fremover. Men samtidig kan jeg konstatere, at vi har en smule fastere grund under fødderne og begynder at kunne ane i hvilken retning vi skal gå. Vi har udarbejdet en strategi, som uanset om den bliver vedtaget eller ej, har givet bestyrelsen mulighed for at se i kikkerten og tænke ud over den daglige drift. Vi har prøvet nye arrangementer af, og fundet ud af, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Vi har en voksende skare af frivillige, som hjælper os på vej. Og vi ved at det, som har højeste prioritet her ved indgangen til et nyt bestyrelsesår, er at finde nye indtægtskilder, som kan understøtte vores arbejde i fremtiden.

Jonas W.S. Andersen, formand DVF
19-3-2017